KỸ THUẬT LẬP TRÌNH

Chương 5 Con trỏ và số học địa chỉ

5.1 Địa chỉ, phép toán &

- Dịa chỉ của một biến là địa chỉ byte nhớ đầu tiên của biến đó.
- C++ cung cấp một toán tử & để lấy địa chỉ của các biến (ngoại trừ biến mảng và chuỗi kí tự). Nếu x là một biến thì &x là địa chỉ của x.
- Dối với biến kiểu mảng, thì tên mảng chính là địa chỉ của mảng, do đó không cần dùng đến toán tử &.

Biến x chiếm 2 byte nhớ, có địa chỉ là địa chỉ ô nhớ thứ 200, biến y có địa chỉ là địa chỉ ô nhớ thứ 500 và chiếm 4 byte nhớ. chuỗi s chiếm 6 byte nhớ tại địa chỉ ô nhớ thứ 650. Các byte nhớ của một biến là liền nhau.

5.1 Địa chỉ, phép toán &

```
// khai báo biến nguyên x
int x;
                   // in địa chỉ các biến x
cout << &x;
/*_____*/
int a[9];
                    // khai báo mảng a
                   // in địa chỉ mảng a
cout << a;
                   // in địa chỉ mảng a (tức địa chỉ a[0])
cout << &a[0];
                   // in địa chỉ phần tử a[2]
cout << &a[2];
                   // khai báo và khởi tạo chuỗi s
char s[9]="abcde";
                   // in ra chuỗi s "abcde"
cout <<s;
                   // giống cout<<s
cout << &s[0];
                   // in ra chuỗi "cde"
cout << &s[2];
```

5.2 Con trỏ

Khái niệm con trỏ: Con trỏ là một kiểu dữ liệu dùng để chứa địa chỉ.

Biến con trỏ: là loại biến được dùng để chứa địa chỉ của biến khác khi nó trỏ đến.

- Nếu p là con trỏ chứa địa chỉ của biến x ta gọi p trỏ tới x và x được trỏ bởi p.
- Thông qua con trỏ ta có thể làm việc được với nội dung của những ô nhớ mà p trỏ đến.
- Dể con trỏ p trỏ tới x ta phải gán địa chỉ của x cho p.
- Dể làm việc với địa chỉ của các biến cần phải thông qua các biến con trỏ trỏ đến biến đó.

Khai báo biến con trỏ

<Kiểu được trỏ> *<Tên biến>;

Con trỏ NULL

- NULL là con trỏ không trỏ vào đâu cả.
- NULL khác với con trỏ chưa khởi tạo.

5.2 Con trỏ

Sử dụng phép toán & và *

- Dùng toán tử & để gán địa chỉ của biến cho con trỏ.
- Phép toán * cho phép lấy nội dung nơi con trỏ trỏ đến.
- $^{\circ}$ & và * là 2 phép toán ngược nhau (nếu p=&x thì x=*p)

```
#include<iostream>
using namespace std;
int main(){
   int n = 5;
   int *p1; //Khai báo con trỏ p1 và p1 chưa trỏ vào đâu cả
   int *p2= &n; //Khai báo con trỏ p2 và cho p2 trỏ tới biến n
   int *p3 = NULL; //Khai báo con trỏ NULL p3
   cout<<"n = "<<*p2<<endl; //In ra giá trị của n thông qua con trỏ p2
   system("pause");
}</pre>
```

5.2 Con trỏ

```
int i, j;
                      // khai báo 2 biến nguyên i, j
                      // khai báo 2 con trỏ nguyên pi, pj
int *pi, *pj;
pi = &i;
                 // cho pi trỏ tới i
pj = &j;
                 // cho pj trỏ tới j
           // hỏi địa chỉ biến i
cout << &i;
cout << pj ;</pre>
           // hỏi địa chỉ biến j (thông qua pj)
                // gán i bằng 2
i = 2;
                  // gán j bằng 5 (thông qua pj)
*pj = 5;
i++; cout << i; // tăng i và xuất i (i = 3)
(*pj)++ ; cout << j ; // tăng j (thông qua pj) và xuất j (j = 6)
(*pi) = (*pj) * 2 + 1; // gán lại i (thông qua pi)
                      // 13
cout << i;</pre>
```

Phép toán gán :

- Gán con trỏ với địa chỉ một biến: p = &x;
- Gán con trỏ với con trỏ khác: p = q; (sau phép toán gán này p, q chứa cùng một địa chỉ, cùng trỏ đến một nơi).

```
int i = 10; //khai báo và khởi tạo biến i = 10
int *p, *q, *r; //khai báo 3 con trỏ nguyên p, q, r
p = q = r = &i; //cùng trỏ tới i
*p = (*q)*(*q) + 2*(*r) + 1; // i = 10*10 + 2*10 + 1
cout << i; //121
```

Phép toán tăng giảm địa chỉ:

- $\mathbf{p} \pm \mathbf{n}$: Con trỏ trỏ đến thành phần thứ n sau (trước) p. (Một đơn vị tăng giảm của con trỏ bằng kích thước của biến được trỏ).
- p++, p--, ++p, --p: tương tự p+1 và p-1, có chú ý đến tăng (giảm) trước, sau.

Hiệu của hai con trỏ:

Phép toán này chỉ thực hiện được khi p và q là 2 con trỏ cùng trỏ đến các phần tử của một dãy dữ liệu nào đó trong bộ nhớ (ví dụ cùng trỏ đến 1 mảng dữ liệu). Khi đó hiệu p - q là số thành phần giữa p và q

```
int a[] = { 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 }, *p, *q;

p = a; cout << *p; //trỏ p đến mảng a, *p = a[0]= 1

p += 5; cout << *p; // *p = a[5] = 6;

q = p - 4; cout << *q; // q = a[1] = 2;
```

Phép toán so sánh:

Thông thường các phép so sánh chỉ áp dụng cho hai con trỏ trỏ đến phần tử của cùng một mảng dữ liệu nào đó.

```
float a[8] = {1,2,3,4,5,6,7,8}, *p, *q;
p = a; // p trỏ đến mảng a(tức p trỏ đến a[0])
q = &a[3]; // q trỏ đến phần tử thứ 3 (a[3]) của mảng
cout << (p < q); //1
cout << (p + 3 == q); //1
cout << (p > q - 1); //0
cout << (p >= q - 2); //0
for(p=a; p < a+8; p++){
    cout << *p; //in toàn bộ mảng a
}</pre>
```

Con trỏ kiểu void: là một loại con trỏ có thể trỏ đến các biến có kiểu dữ liệu bất kỳ.

Khai báo: void *<tên biến con trỏ>;

Chuyển kiểu con trỏ:

Cú pháp: (<Kiểu>*) <Tên biến con trỏ>;

Ví dụ:

int *p;
(float*)p;

Con trỏ kép: (hay con trỏ cấp 2) là một loại con trỏ được dùng để chứa địa chỉ của một con trỏ khác.

Khai báo: <Kiểu> **<tên biến con trỏ>;

Hằng con trỏ (Constant pointer)

- Khai báo: <Kiểu>* const <tên con trỏ>=<địa chỉ khởi tạo>;
- Hằng con trỏ khi khai báo cần khởi tạo giá trị địa chỉ cho nó.
- Hằng con trỏ không thể trỏ đến bất kỳ địa chỉ nào khác
- Hằng con trỏ có thể thay đổi được giá trị tại địa chỉ khởi tạo ban đầu.

```
#include<iostream>
using namespace std;
int main(){
    //int* const q; //looi vì không khởi tạo địa chỉ
    int a =5, b;
    int* const q=&a; //Hằng con trỏ q là hợp lệ
    //q = &b; //looi
    *q = 15;
    cout << *q << endl; //In ra 15
    system("pause");
}</pre>
```

Con trỏ hằng (Pointer to constant)

*Khai báo: const <Tên kiểu> *<tên con trỏ>;

Ví dụ: const int *p;

Con trỏ hằng có thể trỏ đến bất kỳ địa chỉ nào nhưng không thay đổi được giá trị tại địa chỉ mà nó đang trỏ đến.

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main() {
    int a, b=5;
    int const *p;
    p=&a;
    p = &b;
    b=100;
    // *p = 15; //lỗi
    cout << *p << endl; //in ra giá trị của a, đúng là 100
}</pre>
```

- Cấp phát bộ nhớ động với toán tử **new**:
 - $\mathbf{p} = \mathbf{new} \, \mathbf{Ki\mathring{e}u} \,$; // cấp phát 1 phần tử
 - $\mathbf{p} = \mathbf{new} \ \mathbf{Ki\mathring{e}u[n]}; // \, \mathbf{c}\hat{\mathbf{a}}\mathbf{p} \, \mathbf{p}\mathbf{h}\hat{\mathbf{a}}\mathbf{t} \, \mathbf{n} \, \mathbf{p}\mathbf{h}\hat{\mathbf{a}}\mathbf{n} \, \mathbf{t}\mathbf{u}$
- Thu hồi bộ nhớ động với toán tử **delete**:
 - delete p; // p là con trỏ được sử dụng trong new
 - delete[] p; // p là con trỏ trỏ đến mảng

Khi gặp toán tử new, chương trình sẽ tìm trong bộ nhớ một lượng ô nhớ còn rỗi và liên tục với số lượng đủ theo yêu cầu và cho p trỏ đến địa chỉ (byte đầu tiên) của vùng nhớ này. Nếu không có vùng nhớ với số lượng như vậy thì việc cấp phát là thất bại và p = NULL

Chú ý:

- Một con trỏ sau khi giải phóng bộ nhớ, có thể cấp phát mới int *pa = new int(12) //*pa = 12 delete pa; // Giải phóng vùng nhớ vừa cấp cho pa. int A[5] = {5, 10, 15, 20, 25}; pa = A; // Cho pa trỏ đến địa chỉ của mảng A
- Nhiều con trỏ cùng trỏ một địa chỉ, chỉ cần giải phóng bộ nhớ 1 con trỏ: int *pa = new int(12); // *pa = 12 int *pb = pa; // pb trỏ đến cùng địa chỉ pa.

 *pb += 5; // *pa = *pb = 17 delete pa; // Giải phóng cả pa lẫn pb

Một con trỏ sau khi cấp phát bộ nhớ động bằng new, cần phải phóng bộ nhớ trước khi trỏ đến một địa chỉ mới hoặc cấp phát bộ nhớ mới: int *pa = new int(12); // pa được cấp bộ nhớ và *pa = 12 *pa = new int(15); // pa trỏ đến địa chỉ khác và *pa = 15 // địa chỉ cũ của pa vẫn bị coi là bận vì chưa được thu hồi
Phân biệt "()" với "[]".

```
// Cấp phát bộ nhớ và khởi tạo giá trị cho một con trỏ int int *A = new int(5);

// Cấp phát bộ nhớ cho một mảng 5 phần tử kiểu int int *A = new int[5];
```

```
#include<iostream>
using namespace std;
int main() {
    int *dau, *p, *q, n, tam;
    cout <<"Cho biet so luong phan tu cua day: ";</pre>
    cin >> n;
    dau = new int[n];
    for (p = dau; p<dau+n; p++) {</pre>
         cout << "So thu " << p-dau+1 << ": ";</pre>
        cin >> *p ;
    for (p=dau; p<dau+n-1; p++)</pre>
        for (q=p+1; q<dau+n; q++)</pre>
             if (*q < *p){
                 tam = *p; *p = *q; *q = tam;
    for (p=dau; p<dau+n; p++)</pre>
         cout << *p <<"\t";
    delete[] dau;
    system("pause");
```

```
Cho biet so luong phan tu cua day: 5
So thu 1: 7
So thu 2: 5
So thu 3: 2
So thu 4: 1
So thu 5: 9
1 2 5 7 9
```

Con trỏ và mảng 1 chiều: Việc cho con trỏ trỏ đến mảng cũng tương tự trỏ đến các biến khác, tức gán địa chỉ của mảng (chính là tên mảng) cho con trỏ.

Nếu ta có câu lệnh **p=a**; thì:

p trỏ đến a[0] p+1 trỏ đến a[1]

•••••

p+i trỏ đến a[i]

```
Ví dụ: In toàn bộ mảng thông qua con trỏ.
Cho: int a[5] = \{1, 2, 3, 4, 5\}, *p, i;
Cách 1:
    p = a;
    for (i=0; i<5; i++) cout << *(p+i) <<"\t";
    // p không thay đổi
Cách 2:
    for (p=a; p<a+5; p++) cout << *p <<"\t";
    // thay đổi p
```

Tên mảng dùng như con trỏ:

```
C/C++ xem tên mảng 1 chiều chính là một hằng con trỏ (a[0]=2,a[5]=7; //ok \text{ nhưng a++, a--}; //lỗi), địa chỉ của mảng chính là địa chỉ của phần tử đầu tiên.

Giả sử a là tên mảng
```

a tương đương với &a[0] a+i tương đương với &a[i] *(a+i) tương đương với a[i]

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main() {
    int a[10], n = 10, *pa;
    pa = a; // hoặc pa = &a[0];
    for (int i = 0; i<n; i++) {</pre>
        cin >> *(pa++);
    cout<<"Cac so vua nhap la:"<<endl;</pre>
    for(int i=0; i<n; i++) {</pre>
        cout<<*(a+i)<<" ";
    cout<<endl;</pre>
    system("pause");
```

```
Cac so vua nhap la:
4 3 2 6 5 7 8 9 0 1
```

Ghi chú: Đối số mảng truyền cho hàm không phải hằng con trỏ.

```
#include <iostream>
using namespace std;
void xuat(int a[], int n) {
    for(int i = 0; i<n; i++){</pre>
        cout << *(a++); //Đúng vì a không phải hằng con trỏ</pre>
int main() {
    int a[5]=\{1,2,3,4,5\}, n=5;
    xuat(a, n);
    for (int i = 0; i<n; i++)</pre>
        cout << *(a++); //Lỗi vì khi này a là hằng con trỏ
```

Con trỏ và mảng 2 chiều:

Một mảng 2 chiều có thể hiểu như là mảng 1 chiều của mảng, tức là mỗi phần tử của mảng lại là mảng 1 chiều.

Ví dụ: int a[2][3];

- Mảng 2 chiều a được xem gồm 2 phần tử, mỗi phần tử là một mảng gồm 3 số nguyên int.
- a có phần tử thứ 0 là a[0], a[0] là mảng 1 chiều gồm các phần tử: a[0][0], a[0][1], a[0][2].
- a có phần tử thứ 1 là a[1], a[1] là mảng 1 chiều gồm các phần tử: a[1][0], a[1][1], a[1][2].

```
Ta có quy tắc sau:
               a[i] tương đương với &a[i][0]
               a[i]+j tương đương với &a[i][j]
               *(a[i]+j) tương đương với a[i][j]
Hoặc
               *(a+i)+j tương đương với &a[i][j]
               *(*(a+i)+j) tương đương với a[i][j]
#include <iostream>
using namespace std;
int main() {
    int a[3][4] = \{ \{1, 2, 3, 4\}, \{5, 6, 7, 8\}, \{9, 10, 11, 12\} \};
    for(int i=0;i<3;i++){</pre>
         for(int j=0;j<4;j++)</pre>
             cout<<*(*(a+i)+j) <<" ";
        cout<<endl;</pre>
```

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

Con trỏ chỉ đến phần tử mảng

```
Xét khai báo:

int a[2][3];

int (*p)[3];// p là con trỏ kiểu int[3]

Nếu p=a;

*(p+i)+j tương đương với &a[i][j]

*(*(p+i)+j) tương đương với a[i][j]
```

Ví dụ sau đây cho phép nhập và in một mảng 2 chiều m*n (m dòng, n cột) thông qua con trỏ p. Nhập liên tiếp m*n số vào mảng và in thành ma trận m dòng, n cột.

Ví dụ 1 Ví dụ 2 float a[2][3], *p; float a[2][5], *p; int n=2, m=3; int i, j; $p = (float^*) a; //p = &a[0][0]$ $p = (float^*) a; //p = &a[0][0]$ for (i=0; i<n*m; i++) for (i=0; i<2*3; i++) cin >> *(p+i);cin >> *(p+i);for (i=0; i<2; i++)for (i=0; i<2; i++){ for (j=0; j<3; j++)for (j=0; j<3; j++)cout <<a[i][j]<< '\t'; cout <<a[i][j]<< '\t'; cout << endl; cout << endl; //Kết quả khác với ví dụ bên

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main() {
   float a[2][5], *p = (float *) a;
    int n=2, m=3, i, j;
   for (i = 0; i < n; i++)
        for (j = 0; j < m; j++) {
            cout <<"a["<< i<<"][" << j<< "]=";
            cin>>*(p + i * 5 + j);
                                                                     a[0][0]=5
   for (i = 0; i < n; i++) {
                                                                     a[0][1]=4
        cout<< endl;</pre>
                                                                     a[0][2]=5
        for (j = 0; j < m; j++)
            cout << a[i][j] << '\t'; //cout << *(p + i *5 + j) << '\t'; a[1][0]=6
                                                                     a[1][1]=7
    system("pause");
                                                                     a[1][2]=6
```

Con trỏ và chuỗi:

- Một con trỏ kí tự có thể xem như một biến chuỗi kí tự, trong đó chuỗi chính là tất cả các kí tự kể từ byte con trỏ trỏ đến cho đến byte '\0' gặp đầu tiên.
- Các hàm trên chuỗi vẫn được sử dụng như khi ta khai báo nó dưới dạng mảng kí tự.
- Ngoài ra khác với mảng kí tự, ta được phép sử dụng phép gán cho 2 chuỗi dưới dạng con trỏ.
- Khi khai báo chuỗi dạng con trỏ nó vẫn chưa có bộ nhớ cụ thể, vì vậy thông thường kèm theo khai báo ta cần phải xin cấp phát bộ nhớ cho chuỗi với độ dài cần thiết.

```
#include<iostream>
#include<cstring>
using namespace std;
int main(){
    char *s = "Ky Thuat Lap Trinh", *t;
    t = new char[33]; //Cấp phát bộ nhớ động cho t
    //strncpy(t, s, 8); //Copy nội dung 8 kí tự đầu của s sang t
    for (int i=0;i<8;i++){</pre>
        *(t+i)=*(s+i);
    *(t+8)='\0';
    cout<<t<<endl;</pre>
    system("pause");
```

Kết quả chạy chương trình sẽ in ra chuỗi **Kỹ Thuật**

5.6 Mång con trỏ

Khái niệm:

Mảng con trỏ là mảng trong đó các phần tử của nó là một con trỏ trỏ đến một mảng nào đó. Nói cách khác một mảng con trỏ cho phép quản lý nhiều mảng dữ liệu cùng kiểu.

Cách khai báo:

```
Kiểu *a[size];
```

Ví dụ:

```
int *a[10];
```

/* khai báo một mảng chứa 10 con trỏ. Mỗi con trỏ a[i] chứa địa chỉ của một mảng nguyên nào đó. */

5.6 Mång con trỏ

```
#include<iostream>
using namespace std;
int main(){
    int a[4]=\{1,2,3,4\}, b[4]=\{4,5,6\}, c[4]=\{9,8,7,3\}, i, j;
    int *p[3]={a, b, c}; // mang p là các con tro tro đến a, b, c
    for(i=0; i<3; i++) {
        for(j=0; j<4; p[i]++, j++)
        cout<<*p[i]<<" ";
        cout<<endl;</pre>
    system("pause");
```

1 2 3 4 4 5 6 0 9 8 7 3

BÀI TẬP CHƯƠNG 5

Bài 1. Viết chương trình nhập vào 1 dãy số nguyên gồm n phần tử bằng biến con trỏ:

- a) Xuất dãy số ra màn hình theo chiều ngược lại.
- b) Tìm trong dãy số phần tử có giá trị lớn nhất.
- c) Đếm xem có bao nhiều số nguyên tố trong dãy số.
- d) Sắp xếp dãy số tăng dần.
- e) Sắp xếp dãy như sau: Bên trái là các phần tử âm giảm dần, ở giữa là số không (nếu có), bên phải là các số dương tăng dần.

Bài 2. Viết hàm và cài đặt chương trình bằng biến con trỏ cho các yêu cầu sau:

- a) Đếm từ có số ký tự nhiều nhất trong chuỗi s.
- b) Đổi toàn bộ ký tự là chữ cái trong chuỗi s thành chữ in hoa.
- c) Đếm số khoảng trống xuất hiện trong chuỗi s.

Bài 3. Nhập/xuất dữ liệu cho mảng 2 chiều a[m][n] bằng biến con trỏ sau đó:

- a) Tính tổng các phần tử trên 1 dòng bất kỳ.
- b) Tính tổng các phần tử trên 1 cột bất kỳ.
- c) Đếm số nguyên tố xuất hiện trên các đường biên.
- d) Sắp xếp mảng tăng dần.

BÀI TẬP CHƯƠNG 5

- Bài 4. Nhập/xuất dãy số nguyên a gồm n phần tử bằng cấp phát bộ nhớ động cho con trỏ
- a) Hãy sắp xếp a tăng dần.
- b) Hãy chèn vào a 1 phần tử x sao cho sau khi chèn, a vẫn tăng dần.
- c) Hãy xóa khỏi dãy a phần tử x nếu x có trong a.
- d) Nhập vào 1 số y, hãy tách a thành 2 dãy b và c sao cho dãy b gồm các phần tử nhỏ hơn y, dãy c chứa các phần tử còn lại.